

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

IX. Tertium argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

Alio loco apud Lucam sic Christus: *Necesse est impleri omnia quae scripta sunt in Lege* Luc. 24. 44.
Moyfi, & Prophetis, & Psalmis de me. Item Petrus Actorum primo: *Scriptum est enim in libro* Act. 1. 20.
Psalmorum: Fiat commoratio eorum deserta, & non sit qui inhabitet in ea, & episcopatum ejus
accipiat alter. Capite secundo sequenti quatuor è Psalmo decimo quinto commatia recitat;
 duo è Psalmo secundo, capite quarto; unum indidem, capite decimo tertio. Da-
 vidis quoque suffragio Paulus se tuetur Epistolae ad Romanos capite undecimo, &
 Epistolae ad Ebraeos capite tertio; ejusdem vero sententiam capite sequenti usurpat.

Jam si Ethnicorum ambiamus suffragia, hinc etiam nobis aliquid opis proveniet.
 Philopatridos Auctor, qui Luciano tribuitur, respexit ad verba isthaec è Psalmo cen-
 tesimo tertio: *Extendens caelum sicut pellem*, cum dixit: *καταρτύματος τριβου παρ' εμού,*
εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ ἐνεργόν ὡς δὲ τριβὴν ἐξήπλωσεν. Fidem habe documentis qui-
 bus ad religionem Christianam à me erudiris, siquidem vitam aeternam concupiscis: si ca-
 lum tanquam pellem expandit. Ex eodem Psalmo, in quo omnem styli sui ἀσπόμετρον ἡ
 ὁσος Propheta explicavit, nonnulla transtulit Numenius, quae ab Eusebio adnotata
 sunt. Translata sunt è Psalms in Orphica, quaedam alia, quae nec Eusebii diligen-
 tiam effugerunt. E celebri Psalmsi quinquagesimi effato, supra à nobis commemora-
 to, Charondae Thuriorum legislatoris petatum illud reor, quod refert Porphyrius:
Ὅσοι ἰσχυροὶ τῶν πορνῶν θυσίας τε καὶ δαπάναις, ἀλλὰ τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν δικαιοσύνης
καὶ ἡλικίας ἐννομεύουσιν. Dii non gaudent improborum sacrificiis & impensis, sed justis &
 rectis honorum virorum institutis. Commati huic è Psalmo quinquagesimo sexto: *Filii* Psalms 56. 5.
hominum, dentes eorum arma & sagittae, & lingua eorum gladius acutus, gemina est sen-
 tentia ista Solonis, quae linguam hominis nequam gladio esse acutiorem sciscit, & inter
 ejus effata fertur imprimis.

VII. His satis, ni fallor, comprobatis, superest ut aliqua diluamus pro more
 nostro argumenta, quae adversus propositas opiniones vel objecta jam sunt, vel ob-
 jici certe possunt. Primum inde petitur, quod uni Davidi Psalmorum opus inscribi
 solet, ac proinde ab uno Davide auctore profectum esse dicendum est. Id probant
 auctoritate Christi ipsius, qui cum ait apud Lucam: *Ipsè David dicit in libro Psalmo-*
rum: Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis, totum Psalterium Davidi vide-
 tur tribuere. Cui argumento sic occurrit, Davidis nomine Librum inscribi, qui ad
 plures pertinet; vel quod praecipuam Libri partem ipse condiderit, quemadmodum
 Ciceronianarum Epistolarum volumen, etsi aliorum plurimorum Epistolis constat, uni
 tamen Ciceroni, cujus est major Epistolarum pars, tribuitur; vel quod in priscorum
 hymnorum delectu, novorum adjectione, totoque musico instrumento adornando,
 Davidis ita enituit cura & industria, uti de ejus nomine tota Psalmorum congeries
 appellata sit. Qua responsione eo libentius utimur, quod eidem retundendo argumento
 ab Auctore Synopseos adhibetur. Quod autem scribit alio loco, amicos Ezechiae regis,
 ex ter mille Davidis Psalmis, centum & quinquaginta selegisse, reliquos vero oculuif.
 se, id ita accipio, tria illa Psalmorum millia non à Davide lucubrata fuisse univèrsa,
 sed ab aliis scripta, ipsum in ordinem, suis etiam additis, disposuisse. Quanquam &
 id mihi parum videtur verisimile: cum certum sit Psalmos plerosque illuc deinde fuis-
 se adjectos, qui nunc superfunt, ut demonstravimus; unde conficitur totidem è prio-
 ri numero detrahendos fuisse, ut semper numerus idem centum & quinquaginta
 constaret: quod vix sane credibile est. Adde Hilarium in Prologo, non Psalmos Da-
 vidis, sed librum Psalmorum appellandum decernere, atque ita ab Hieronymo &
 Augustino appellari.

VIII. Minime fugit Anabaptistas id argumentum, Psalmorum librum hac ratio-
 ne oppugnare solitos, quod Davidis sibi nomen non praescriberet: quod argumen-
 tum quam parum adversus nos valeat, perspicuum est; qui Librum uti Davidi ad-
 scriptum non esse fatemur, ita adscribi non debuisse pertendimus; quippe qui non
 eum solum, sed alios plerosque auctores habeat. Quod autem addunt, unicum Psal-
 mum decimum septimum vere esse Davidis, quippe qui ipsi tribuatur libro secundo
 Regum, capite vicefimo secundo, nos id non admittimus: nec enim minus vere Da-
 vidis est centesimus nonus, quem Davidis esse Christus ipse docet; & alii quem ei-
 dem lemmata in codicibus Ebraicis, Graecis, & Latinis praefixa assignant.

IX. Constat tertium argumentum ex hac clausula in qua desinit Psalmus se-
 ptuagesimus primus: *Defecerunt laudes David filii Jesse*: unde effici videtur superiores
 Psalmos esse Davidis, sequentes vero aliorum. Hoc telo libri Psalmorum dignitatem
 impugnabat Johannes Bodinus, ex persona Salomonis Judaei, in tetro & exitiali opere
 De abditis rerum sublimium arcanis. Cui argumento simile cudi potest ex his verbis,
 quae capite vicefimo tertio libri secundi Regum Psalmum Davidis decimum septi-
 mum capite praecedenti descriptum excipiunt: *Hac autem sunt verba David novissima*:

Aa ij

Luc. 24. 44.
 Act. 1. 20.
 Act. 2. 25, &
 seq.
 Act. 4. 15.
 Act. 13. 33.
 Rom. 11. 9.
 Ebr. 3. 7. & 4.
 12.
 Psalms. 103. 3.
 Euseb. Praep.
 libr. 11. & 12.
 Psalms 50. 18.
 & seq.
 Porphyt. adv.
 Euseb. adv. J.
 libr. 2.
 Psalms 56. 5.
 Refeantur
 argumenta
 Adversario-
 rum
 Primum ar-
 gumentum.
 Luc. 20. 42.
 Hieron. Epist.
 ad Sophr.
 August. de ci-
 vit. Dei libr. 17.
 cap. 14.
 Secundum
 argumentum.
 Matth. 22. 43;
 44.
 Tertium ar-
 gumentum.
 Bodin. De ar-
 can. libr. 5.

unde non absque similitudine aliqua veri concludi potest, non plures quam septemdecim Psalmos Davidem lucubrasse. Prius argumentum sic discutimus, postremum quidem Psalmum septuagesimum primum à Davide fuisse compositum, cum regnum Salomoni filio jamjam moriturus transcriberet; at extra ordinem in Psalmorum serie fuisse collocatum. Posterus vero sic excipitur, vel ex clausula Psalmi illius septuagesimi primi apparere non in decimo septimo Davidem loquendi vel canendi finem fecisse; neque vero adnotationem illam, *Hac autem sunt verba David novissima*, ad antecedentia, verum ad sequentia pertinere.

Disputatur de Psalterio Salomonis à Johanne Ludovico de La Cerda edito.

X. De Psalmorum συλλογή agentibus nobis, minime prætermittendum est Salomonis Psalterium, ex Augustana Bibliothecæ vetustissimis membranæ ab Andrea Schotto descriptum, à Johanne Ludovico de La Cerda è Græco sermone Latine redditum, & cum ejusdem Scholii editum. Constat illud Psalmis octodecim, Græce scriptis, ita tamen ut Ebraicum & Septuaginta Senum styllum referant. Salomonis nomen præfixum gerunt, his verbis: *Ψαλμὸς τοῦ Σαλομῶν*. Quid de his statuat Cerdanus incertus hæret, atque eo demum inclinatur, ut vel Salomonis, vel viri sacrarum literarum peritissimi, ex Salomonis persona differentis, factum esse statuat. Ego vero Salomonis esse præcisè nego: nec enim tam augustum sacre antiquitatis monumentum, tamdiu, tantisque in tenebris jacuisse posse puto, ut aut Judæorum recentiorum ac veterum diligentiam effugeret, aut præcorum Ecclesiæ Patrum, aut piorum hominum, aut doctorum denique, tam sedula cura scrutantium quæcumque ad sacra studia promovenda pertinerent. Nam quis putet tam venerandas sacrorum Codicum reliquias nulla aura afflavisse Origenem, aut Pamphilum, aut Eusebium, aut Hieronymum, qui tanto studio præcorum sanctorum Voluminum exemplaria & interpretationes undique comparaverant? Tutius utique credi potest, Hellenistæ alicujus opus esse, hominis in Librorum sacrorum lectione detriti, plurimaque cum ex Davidicis Psalmis, tum ex Isaiâ, & Ezechiele, & aliunde etiam ad id opus mutuati. Eiusmodi enim figmentis sæpe industriam suam exercuisse Hellenistæ eruditi sciunt. Tempus assignare promptum non est: aliquanto tamen post Christi tempora scriptum reor; alioquin ad notitiam sanctorum Patrum pervenisset. Salomonis autem personam Auctor assumpsit, quod Psalmos complures à Salomone scriptos intercidisse sciret: non ut Lectoribus faceret fucum, & ab incautis pro genuina Salomonis lucubratione haberi veller, sed ut se ad imitationem Salomonis componeret, & ea ex illius persona proferret, quæ ipse proferre potuisset. Id indicat lemma istud, *Ψαλμὸς τοῦ Σαλομῶν*. Non enim is titulus, ut dixi, Salomonis hunc esse Psalmum ostendit, cui præfixus est, sed Salomoni esse adscriptum, ejusque personæ accommodatum. Quod autem à Judæo proficisci hoc opus potuisset negat Cerdanus, quia quæ de Christo vaticinatur, religionem Christianam adversus Judæos firmant, de nihilo est; nam & ei quem expectant Messia eadem Judæi tribuunt, & in Prophetarum libris similia reperiuntur. Quod de octodecim illis Psalmis à me dictum est, idem de eo Psalmo dicendum arbitror, quem extra centum & quinquaginta Canonicorum numerum exhibent editiones Septuaginta Interpretum, & Horologia Græcorum, quemque Synopsos Auctor commemoravit, aliis de eo altum silentibus.

DE LIBRO PROVERBIORUM.

- I. *Disputatur de Auctore libri Proverbiorum. Variæ opiniones proponuntur.*
- II. *Compositio Libri hujus, unius esse videtur Salomonis, compilatio multorum posterioris ævi, ordo & constructio Esdræ.* III. *Probatum ejus γρηγορίας & antiquitas.* IV. *Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum.* V. *Secundum argumentum.* VI. *Tertium argumentum.*

Disputatur de auctore libri Proverbiorum. Variæ opiniones proponuntur.

I. **H**ACTENUS per nubila fere & caliginem sanctorum Codicum Auctores internovimus: sic tamen ut etiam agnovimus. Nunc vel perplexarum disquisitionum tricas elucati, vel primæ & obscuræ vetustatis prætergressi tenebras, in luce deinceps paulo majori versabimur, nobisque Scriptores sacri se ipsi apertius cognoscendos dabunt. Libri quidem Proverbiorum auctorem se in fronte operis profiteretur Salomon: *Parabole, inquit, Salomonis, filii David, regis Israël*. Tum ab his verbis initium ducit vicesimum quintum caput: *Hæ quoque Parabole Salomonis, quas transfulerunt viri Ezechia, regis Juda*: quæ sic intelligo, sequentes Parabolas esse